

Núm. 88. Maig del 2006. Exemplar gratuït.

Les innovacions de la Carta Municipal: el tram estatal

Com ja sabeu, des de 1960 el municipi de Barcelona disposa d'un règim especial que va introduir determinades singularitats relatives a organització, administració i hisenda. Aquest es va mantenir vigent amb la Llei 7/1985, reguladora de les Bases de Règim Local. I el procés per disposar d'una normativa que doni solució a les necessitats del govern municipal per gestionar una ciutat com Barcelona culmina amb l'aprovació de la Carta Municipal de Barcelona mitjançant la Llei 22/1998, de 30 de desembre. Però aquest és un procés dinàmic, com ho és Barcelona. I la realitat gairebé deu anys després de l'aprovació de la Carta Municipal ha canviat. Per això la Llei 1/2006, de 13 de març, aprova i regula el nou Règim Especial del municipi de Barcelona, que recull el tram de competències estatals.

Per tant, amb aquesta "nova Carta Municipal" es consagra la participació de l'Ajuntament en la planificació i en la gestió de serveis i equipaments de titularitat estatal que siguin bàsics per al desenvolupament de la ciutat.

Hem augmentat, doncs, les competències municipals en diverses matèries d'àmbit estatal, però d'incidència directa en la ciutadania. A grans trets:

- **Justícia de Proximitat**, com a nou instrument per fer front de manera més diligent i ràpida als conflictes quotidians sorgits de la dinàmica urbana.
- **Règim financer especial**, dotant l'Ajuntament de més mecanismes per fer realitat l'aspiració de suficiència financera municipal prevista per la Constitució.

- **Habitatge**, afavorint mesures per a la construcció en règim de protecció pública.
- **Infraestructures estratègiques**, amb la participació de l'Ajuntament en la gestió dels serveis de transport i infraestructures, com ara del port i l'aeroport de Barcelona, i de la xarxa ferroviària estatal al seu pas per la ciutat.
- **Telecomunicacions**, amb participació de l'Ajuntament en l'ordenació del procés de desplegament de la xarxa de telecomunicacions de la ciutat, i podent instal·lar també les seves pròpies xarxes de telecomunicacions per garantir l'accés dels ciutadans a les noves tecnologies.
- **Mobilitat**, incrementant i reforçant l'autoritat municipal i de l'Alcalde en matèria de trànsit, circulació i seguretat viària.
- **Seguretat ciutadana**, incrementant i reforçant també en aquest àmbit l'autoritat municipal.

Gent de casa

Lluís Mata, interventor general de l'Ajuntament de Barcelona

Fa vint-i-un anys que treballa a la casa gran, i aquest mes de maig es jubila. És en Lluís Mata, que des de l'any 1992 exerceix d'interventor general de l'Ajuntament de Barcelona. Abans, però, s'ha mogut per altres municipis i oficis. "A l'edat de vint anys, vaig fer oposicions de tècnic a Sabadell, i hi vaig entrar com a advocat. Després vaig guanyar la plaça d'interventor per a l'Administració local, i vaig córrer per diverses poblacions de Catalunya."

El primer dia d'interventor de l'Administració local, a Sant Just Desvern, era en ple mes d'agost, i una part de la muntanya de Collserola s'estava cremant. "I au, vaig anar a cercar l'alcalde i, com ell, em vaig posar a apagar les flames." Després "vaig anar a Vilafranca, terra de bons vins i de bona gent; després, a Sant Adrià de Besòs, on em vaig casar; i després, a Cerdanyola i Sabadell". Quan es pensava que estaria a Sabadell, va sortir Barcelona, i en tenir bona puntuació, "vaig entrar-hi l'any 85 com a segon interventor".

L'interventor de l'Administració local és un funcionari que sempre ha depès de l'Estat. És el cas d'en Lluís. Però n'és un dels darrers, perquè ara ja depenen meitat i meitat de l'Ajuntament i l'Estat. Sempre els ha nomenat l'Administració local, i ara pren força el que s'anomena "arrelament a la localitat", en què es valora la pertinença històrica al municipi al qual s'ha de dedicar l'interventor.

En Lluís ha conegut "alcaldes, tècnics, regidors, etc. de tota mena. En general bona gent, del poble. L'Administració local ha sigut sempre gent del poble". L'Administració local ha de ser un "instrument, no som polítics. A mi no m'ha de conèixer la gent". De fet, diu, als interventors o auditors, "només se'ls coneix quan hi ha una auditoria que peta, com a Marbella". Però ens tranquil·litza: "Allò que ha passat a Marbella, aquí no hi ha possibilitat; aquí hi ha un altre tarannà."

Cada dia millor

Centres cívics de Barcelona

L'actual xarxa dels quaranta-cinc centres cívics configura una potent primera línia d'equipaments de proximitat i serveis municipals als barris. Són els instruments i espais de trobada més propers de què disposen els ciutadans per participar en la comunitat. Fa més de vint anys, el 1982, l'Ajuntament de Barcelona va inaugurar el primer centre cívic.

Des del 1985, depenen dels districtes, que programen i porten a terme les seves activitats. Des del Sector de Serveis Personals es mira de facilitar eines per a un funcionament en xarxa del conjunt de centres.

Com a equipaments més pròxims als ciutadans i com a referents de la vida associativa i sociocultural del barri, la seva missió està orientada a la promoció sociocultural, el foment de l'associacionisme, la inclusió social i, en general, a promoure i facilitar la participació dels ciutadans al territori. Organitzen activitats de tota mena i per a persones de totes les edats, tant per part del mateix equipament, com a iniciativa de les entitats.

Ofereixen una **cartera de serveis comuns** que cada districte decideix la manera de desenvolupar i portar a terme, d'acord amb les demandes i les necessitats del seu entorn, i les seves possibilitats:

Coneixement i relació, tot organitzant tallers i cursos (l'últim any van oferir 3.160 tallers, en els quals van participar 55.304 persones).

Producció, difusió i divulgació cultural, amb activitats com ara festivals, mostres, espectacles i exposicions.

Foment de la creativitat, tot facilitant espais i mitjans tècnics per promoure processos creatius i projectes innovadors.

Col·laboració en l'agenda territorial, bo i promovent la participació i col·laboració de les associacions del barri en l'organització, preparació i desenvolupament de les activitats del territori, i potenciant el teixit associatiu.

Cooperació amb l'associacionisme, tot posant espais i sales d'usos múltiples a disposició d'entitats i associacions perquè puguin desenvolupar les seves activitats cíviques i socioculturals (durant el passat any van realitzar més de dos mil usos d'aquests espais).

Foment i divulgació al territori de campanyes públiques municipals i de la comunitat.

Suport logístic, amb servei de lloguer de sales i espais, com també de materials i equips tècnics. Un dels projectes actuals i comuns que es porten a terme consisteix a posar definitivament en xarxa informàtica tots els centres cívics de la ciutat per tal de facilitar la comunicació i compartir informació, eines i recursos que facilitin la gestió i l'accés i participació dels ciutadans i ciutadanes.

Epifanio Llamazares

Sector de Serveis Personals, Centres Cívics

Promoció d'Òptiques Boira, experts en progressius. El treballador municipal i altres familiars podran gaudir d'aquesta oferta d'Òptiques Boira consistent en un 40% de descompte en muntures i vidres, un 20% en audifons digitals més 5 anys de garantia, i un 20% en ulleres de sol o lents de contacte. També, per compres superiors als 150 euros, unes ulleres de sol de regal. Contactar amb Robert Boira, 932459915 o rboira@telefonica.net.

El Pla de millora de les OACs s'inicia a l'Eixample i Horta-Guinardó

L'OAC de l'Eixample està ubicada al carrer Aragó cantonada amb Bruc

Durant els anys 2004 i 2005, s'ha iniciat l'elaboració de plans de millora per a les oficines d'atenció al ciutadà (OAC) que hi ha a Barcelona. En total en són onze, una per a cada un dels deu districtes, i una de central situada a la casa gran. Aquests plans de millora no són auditories, sinó l'estudi conjunt entre diversos actors sobre com es treballa en aquestes oficines, i acordar-ne conjuntament mesures de millora. De moment, el Pla més avançat és el de l'OAC de l'Eixample, si bé el d'Horta-Guinardó ja té feta la primera part, la diagnosi interna.

Com es voldrà fer en tots els casos, el Pla de millora de l'OAC de l'Eixample s'ha volgut dur a terme reconeixent les individualitats que té aquesta OAC, i que no necessàriament són les mateixes que tindran els altres. Normalment, aquestes peculiaritats es refereixen a aspectes com ara l'espai o el perfil sociològic del barri, que determina les sol·licituds d'atenció a l'OAC en qüestió.

A l'Eixample, doncs, l'estudi diagnòstic de com es fa la feina fins ara ja es va enllestir, i el que ara s'ha engegat és l'acord entre totes les parts implicades per anar-hi introduint les propostes de millora. En aquest cas, les accions de millora s'agrupen en nou grans grups, l'objectiu general dels quals és la millora en l'atenció al ciutadà. Això vol dir reduir el temps d'espera de les persones, i minimitzar el temps d'atenció que es dedica a cada persona, sense deixar de garantir que aquesta atenció sigui la màxima necessària. Si bé és massa aviat per emetre valoracions, sí que s'ha pogut observar que un dels aspectes que a l'Eixample està tenint

més èxit és la introducció d'un taulell filtre que atén el ciutadà en primera instància i el deriva al taulell que el correspon, i fins i tot pot donar un cop d'ull a la sol·licitud i advertir-lo de les mancances en la seva documentació, si és que n'hi ha, etc. D'aquesta manera, el ciutadà pot estalviar-se el temps d'espera.

Una altra de les millores que s'estan implantant són els taulells d'atenció per als tràmits ràpids, on els ciutadans ja saben que només poden acudir en cas de sol·licitar tràmits que requereixin pocs minuts d'atenció. D'aquesta manera també s'aconseguirà reduir força els temps general d'espera de les persones.

En el cas de l'Eixample, també s'implantaran mesures preventives com ara la planificació de campanyes com poden ser la del cobrament de l'impost de béns immobles (IBI). Amb aquestes planificacions es preten espaiar el servei en el temps, o oferir taulells especialitzats en cada tipus de campanya per, també, reduir el temps de tràmit al mínim imprescindible.

Per regla general, doncs, la majoria d'accions de millora van dirigides a augmentar l'eficiència en l'atenció al ciutadà i afectaran aspectes com ara la senyalització, la derivació a taulells específics segons demanda, les ubicacions dels taulells, etcètera.

De moment, l'equip que impulsa el Pla de millora de l'OAC de l'Eixample es reuneix cada tres mesos per valorar el procés d'implantació i anar revisant la idoneïtat de les accions. Passat un any, se'n farà una valoració general, a partir de la qual es valorarà la necessitat de prolongar antigues o noves mesures de millora.

Preparats per al Grec 2006

La trentena edició del Festival de Barcelona Grec d'enguany es mourà entre els clàssics i els valors emergents. Pel que fa als clàssics, Shakespeare serà un dels grans protagonistes del Festival, amb cinc obres del dramaturg portades a escena per directors com Lluís Pasqual o la companyia novaiorquesa The Wooster Group; Pasqual i Wooster ens oferiran dues versions ben diferents de *Hamlet*. I *Conte d'hivern*, *La tempestat* i *El mercader de Venècia* seran els altres textos de l'autor anglès presents en aquesta edició. El Festival recupera un clàssic oblidat de la literatura catalana, *Nausica*, de Joan Maragall, que amb direcció de Hermann Bonnín es podrà veure al Teatre Grec. I porta a Barcelona un dels grans textos de la literatura castellana, *Divinas palabras*, de Valle Inclán, en una versió dirigida per Gerardo Vera. Altres autors clàssics presents al programa són Ibsen —de qui Calixto Bieito dirigirà *Peer Gynt*—, Pinter —amb un *Vells temps*, obra dirigida per Rosa Novell— i Middleton i Rowley, dos contemporanis de Shakespeare creadors de *The changeling*, obra que s'estrenarà al Mercat de les Flors sota el guiatge de la prestigiosa companyia anglesa Cheek by Jowl.

Pel que fa a la mirada més jove, el Festival ha donat suport a artistes com ara Pau Miró —autor i director de *Somriure d'elefant*— o Javier Daulte —autor i director de *La felicitat*— i creador dels textos de *Metamorfofis*, de la Fura dels Baus. Paco Zarzoso presenta al Teatre Lliure *Arbusht*, un al·legat contra la política del president dels Estats Units, i Josep Julien fa una crítica a la societat actual al seu *Anitta Split*. En el terreny de la música destaquen propostes com la del jove valor del jazz Llibert Fortuny, o la frescor des preocupada de La Caixa de San Roque. Pel que fa a la dansa, el Festival aposta per la innovació i l'inconformisme de Sol Picó. La música del Festival reflecteix, una vegada més, la seva voluntat de diversitat i barreja cultural.

En aquesta edició el Poble Espanyol no hi és present, ja que, pel format de la música que es programa enguany, l'escenari del Teatre Grec és més adient. Un dels plats forts serà *Brasil brasileiro*, en el qual Claudio Segovia ha reunit una cinquantena de músics i ballarins per a un espectacle ple de ritme que va fascinar la crítica i el públic de París. La creença que la música ha de ser un pont que uneixi cultures diferents es tradueix en nombroses propostes que posen l'èmfasi en la diversitat. Una d'aquestes és *Plurals*, l'espectacle que inaugurarà el Festival i que reunirà sobre l'escenari del Grec el català Francesc Pi de la Serra, el basc Javier Muguruza i l'andalús Javier Ruibal, acompanyats per músics de diferents nacionalitats. Una de les nits més especials del Festival serà la del 17 de juliol, quan la Jeunesses Musicales World Orchestra, l'Orfeo Gracienc i la Coral Cármina commemoraran al Teatre Grec el concert que Pau Casals havia de dirigir al mateix espai el 19 de juliol del 1936.

Des de fa més de tres anys, el **Projecte d'educació en valors** cerca la creació de les condicions necessàries per afavorir espais de reflexió i convivència que permetin noves formes de relació socioeducativa en els contextos escolar, familiar i ciutadà. Per a això, reserven les tardes dels dijous a la sala d'actes de l'Institut d'Educació per a les tertúlies **café Lluna Verda**, les quals es proposen com a espais per a la trobada i l'intercanvi d'inquietuds, experiències i vivències educatives.

Recuperats quatre rellotges emblemàtics de la ciutat

L'Institut Municipal del Paisatge Urbà ha recuperat enguany quatre rellotges amb l'objectiu de preservar en la memòria col·lectiva els petits paisatges de Barcelona. Sovint són els petits elements —els que passen desapercebuts als visitants forans o fins i tot als barcelonins que viuen en altres barris— els que acaben conferint el caràcter d'una ciutat. I aquesta és la màgia dels petits paisatges de Barcelona, que mica en mica l'Institut del Paisatge Urbà va descobrint, restaurant i mantenint amb l'objectiu de preservar en la memòria col·lectiva les fites i els detalls singulars de la nostra ciutat.

D'entre tots els petits paisatges recuperats aquest any, quatre són rellotges singulars que havien deixat de funcionar, com ara el rellotge del Sifó, situat a la façana de l'antiga fàbrica de sifons Puértolas, a l'avinguda de Roma número 105; el rellotge dels Llums, que és encastat al paviment de la vorera del carrer Rocafort número 2; el rellotge de la façana del Patronat Ribes, al passeig de la Vall d'Hebron número 93-95, i el re-

llotge situat a la façana de ronda de Sant Pau número 1.

El propietari de l'empresa de sifons Puértolas —fundada l'any 1894 i ubicada a l'avinguda de Roma número 105— va tenir l'enginy de col·locar un sifó de ciment, amb un rellotge a dins, sobre la façana de l'antiga fàbrica. Als anys quaranta, Barcelona tenia més d'una seixantena de fàbriques de sifó, que van anar desapareixent amb la incorporació massiva d'altres begudes gasoses al mercat. Dels tradicionals sifons en queda aquest petit record, que ara torna a marcar l'hora als viants com ho feia antigament.

Un altre dels elements recuperats és el rellotge dels Llums, situat al paviment de la vorera del carrer Rocafort número 2. Aquest petit element paisatgístic de Barcelona, dissenyat pel rellotger Juan Cabrerizo, es va instal·lar el 1929 amb motiu de la Fira Internacional que es va dur a terme aquell any. L'any 1935, el mateix rellotger va instal·lar-ne un de gairebé idèntic a la Via Laietana número 69. Aquests dos rellotges, dels més

bonics que la ciutat té ubicats a la via pública, marquen les hores i els minuts amb llum i tenen a la part central unes ales daurades que representen el déu Hermes. L'antic Banco Condal —que tenia una de les seves sucursals al número 2 del carrer Rocafort— va encarregar una primera restauració del rellotge a la dècada dels setanta, en la qual va col·laborar l'escultor Josep M. Subirachs.

El rellotge del Patronat Ribes tenia l'esfera intacta, i els seus propietaris en conservaven les agulles, per la qual cosa s'ha pogut reconstruir amb les peces originals, i s'ha renovat només la maquinària interior. Això, però, va ser impossible d'aplicar en el cas del rellotge de la ronda de Sant Pau número 1, ja que l'esfera i les agulles originals havien desaparegut.

Els quatre rellotges que l'Institut del Paisatge Urbà ha recuperat enguany disposen d'un sistema de posada en hora automàtic, ja que reben el senyal d'un satèl·lit que fins i tot reconeix el canvi d'horari d'estiu i d'hivern.

"Alguns dels objectes recuperats per l'Institut provenen de l'inventari d'elements d'interès paisatgístic que es recull al llibre Petits paisatges de Barcelona (coeditat per l'IMPUIQV i l'Editorial Pòrtic); d'altres són elements sovint trobats per atzar o descoberts per algun ciutadà"

2006, l'any del comerç, a Barcelona

L'any 2006 és l'any dedicat a promoure i reconèixer la repercussió del comerç en diversos aspectes de l'activitat ciutadana. Les activitats que s'han programat per dur a terme aquesta celebració van començar el dia 23 de març, i inclouen tres exposicions, jornades professionals i una nova fira internacional dedicada als serveis i al comerç. També s'ha creat un avió exposició que es convertirà en un punt d'informació de les activitats de l'Any del Comerç. I, finalment, s'engegarà el projecte "Els arrelats", a partir del qual cada mes es distingirà un comerç que destaquï pel seu arrelament a la ciutat.

Heus aquí els objectius de la celebració de l'Any del Comerç: **promoure** el comerç urbà com a font de riquesa, sostenibilitat, convivència, integració social i cultura; **reconèixer** el prestigi social de la professió; **promoure** eines de competitivitat en la gestió comercial, amb la incorporació de les noves tecnologies, la cooperació empresarial, la innovació i la qualitat; **treballar** per l'associacionisme territorial, gremial i sectorial del comerç; **pro-**

mocionar Barcelona i el seu comerç com a ciutat de compres; **potenciar** la marca Barcelona Comerç / Comerç Barcelona com a entorn atractiu per a inversors i iniciatives de negoci; **consolidar** el concepte d'*urbanisme comercial* perquè les planificacions urbanístiques incloguin el plantejament comercial; **sensibilitzar** la societat de la importància que té el model comercial de Barcelona per a la qualitat de vida dels ciutadans; **defensar** un model de comerç compromès amb les persones, la ciutat i les entitats culturals i cíviques; i **aconseguir** la participació de tot el comerç de la ciutat en el projecte. Cal destacar, també, deu accions de millora comercial per als mercats de la ciutat.

L'avió del comerç: una acció de comunicació social
Es tracta d'una exposició mòbil que, durant els mesos de maig i juny, recorrerà diversos punts de la ciutat de Barcelona a partir d'una acció basada en el lema global "**Recupera, recicla, transforma**". L'escenari de l'exposició serà un avió que s'ha recuperat i s'ha habilitat amb aquesta finalitat. L'aparell se situarà al carrer de sis àrees urbanísti-

ques i comercials diferents de Barcelona considerades especialment interessants perquè s'han **transformat, reciclat i recuperat**. L'avió es desplaçarà cada setmana a un punt estratègic de la ciutat en el qual podrà acollir la visita dels ciutadans i on, a banda de poder veure una exposició, els visitants rebran informació de les activitats de l'Any del Comerç i de les accions d'entitats socioculturals de la zona on sigui situat. L'últim diumenge de juny, l'avió baixarà a la platja del Bogatell.

Barcelona vol esdevenir la millor botiga del món

BCN per servir-vos

Els punts verds mòbils

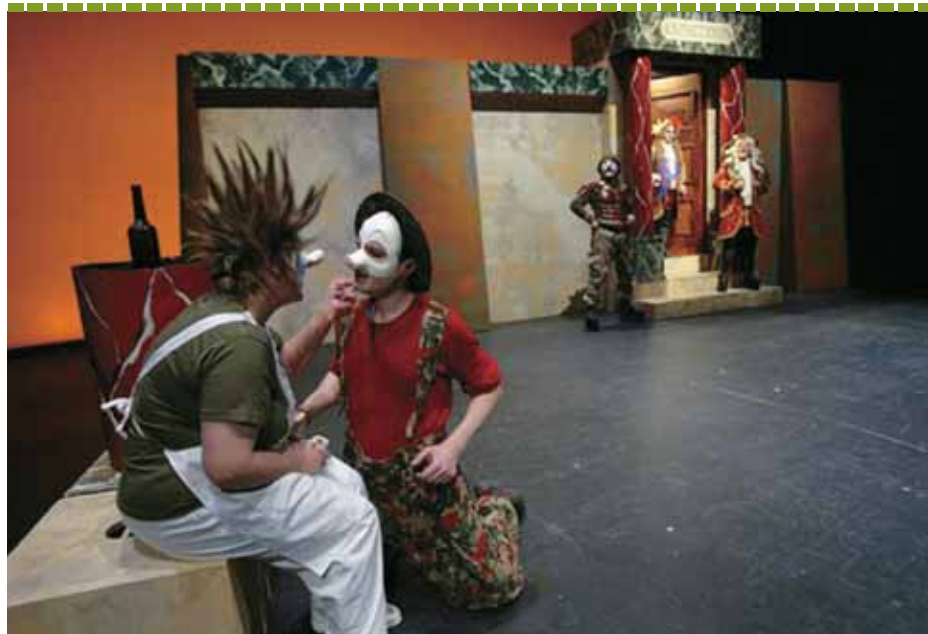
Els punts verds mòbils són un servei de recollida selectiva de l'Ajuntament que consisteix en uns camions que recorren la ciutat per complir totes les funcions d'un punt verd, però en aquest cas mòbil. Els ciutadans poden portar a aquests camions els residus domèstics perquè siguin distribuïts a les plantes de tractament específic, sigui per reciclar-los o bé per evitar que contaminin.

¿Què es pot llençar a un punt verd mòbil? Fluorescents i bombetes, pneumàtics (fins a dues unitats de turisme), dissolvents, pintures, vernissos i coles (5 l o 5 kg com a màxim), aerosols, piles, bateries, productes de neteja i insecticides, electrodomèstics petits, neveres, olis de fregir (vegetals), olis de cotxe (minerals), roba i sabates. Dins del camió, cada tipus de residu s'ha de dipositar al lloc indicat.

En canvi, no s'hi poden portar els residus orgànics, restes vegetals, runa, mobles i trastos, fustes, etc. I pel que fa al paper i cartró, el vidre i els envasos, és preferible utilitzar els punts de recollida selectiva existents al carrer.

Els punts verds mòbils són complements dels punts verds de zona, de barri o col·laboradors,

com també de tots els contenidors (paper, roba, plàstics i envasos, o vidre) que hi ha per la ciutat. A la web www.mediambient.bcn.es es pot accedir a un directori amb ubicacions i horaris de tots els punts verds, siguin mòbils, de zona, de barri, etcètera, que hi ha a Barcelona.

Per exemple... Oviedo

El grup de teatre Teatro Margen ha estat l'encarregat de la realització del programa municipal "Teatro y escuela", que depèn de la Regidoria d'Educació de l'Ajuntament d'Oviedo. La campanya va dirigida a alumnes de tercer d'ESO i als de primer i segon cursos de batxillerat. Els objectius de la campanya són oferir als escolars la possibilitat d'assistir a una representació teatral, treballar amb ells diversos elements que ajudin a despertar el seu esperit crític respecte l'art dramàtic, i afavorir la seva afició al teatre. Des d'un ni-

vell més abstracte, aquesta iniciativa també busca que el teatre serveixi per debatre als centres d'ensenyament, i que, partint dels resultats, es pugui fomentar la creativitat de l'alumnat.

En total, s'hauran ofert catorze representacions al teatre municipal de Pumarín, amb l'assistència d'uns tres mil alumnes de vint-i-vuit centres escolars del municipi. El grup teatral Teatro Margen ha posat en escena l'obra *Anfitrión*, de Plaute, en una adaptació d'Arturo Castro i José Antonio Lobato.

INTRA
NET

Renovada la infraestructura d'Internet i de la intranet

L'Institut Municipal d'Informàtica ha engegat una nova infraestructura per poder gestionar el creixent volum de trànsit que hi ha als webs, com també per oferir el nou servei del Portal de Tràmits, que permetrà que tant els ciutadans com els professionals i les empreses efectuïn tràmits de forma electrònica amb l'Ajuntament.

Durant l'any 2005, la pàgina web de l'Ajuntament ha rebut 23,5 milions de visites a la pàgina d'Internet, i la intranet en va registrar 1.673.969. En el primer cas, la xifra suposa un augment del 45% respecte a l'any anterior; mentre que en la intranet s'ha produït un augment del 29%. Aquest constant creixement del trànsit a les webs municipals ha requerit una forta inversió per posar al dia la infraestructura que els suporta.

Aquesta infraestructura, que servirà tant per a la xarxa Internet com per a la intranet, està implementada en una arquitectura d'alta disponibilitat que, associada a l'alt rendiment dels processadors, proporcionarà un servei de vint-i-quatre hores al dia durant els set dies de la setmana, la qual cosa millorarà els temps de resposta de les peticions o transaccions realitzades.

La Municipal
Una publicació de l'Ajuntament de Barcelona

Redacció i maquetació: El Tinter SAL
(empresa certificada ISO14001 i EMAS)
Fotografia: El Tinter SAL
Disseny: Jardí + Utensil

Dipòsit legal: B.14.742-1990
Imprès en paper reciclat

A DEBAT

¿Què en pensem de la premsa gratuïta?

De dilluns a divendres, a les cantonades, a les entrades o sortides del metro, a les vore-res de Barcelona, etc. persones uniformades de capçaleres reparteixen la premsa gratuïta, un model de diari que inunda les grans ciutats i les petites dosis de temps del consumidor d'informació.

"Fullejo la premsa gratuïta, però després lleigeixo un dels diaris de pagament"

Jaume Barnada
director de Política de Sòl i Habitatge

Tinc un bon record del metro de Londres, on quasi sempre trobes un diari gratuït al respall dels seients, després l'hi tornes a deixar, i un altre viatger el tornarà a llegir. ¿Per què no ho fem també aquí? En un món on tot costa diners, la premsa gratuïta és potser una cosa refrescant, tot i que jo li demanaria més rigor i contrast en les informacions, un disseny més atractiu, i una distribució racionalitzada. Jo fullejo, sempre que puc, premsa gratuïta, però després lleigeixo, també, un dels diaris de pagament.

"Han acostat molta gent a l'hàbit de llegir diàriament, però..."

Helena Barracó Nogués
Programa Oficina Verda

Reconec que aquests diaris han acostat molta gent a l'hàbit de llegir diàriament les notícies. Tot i així, crec que actualment hi ha sobreoferta i que la qualitat de la informació que aquests mitjans donen, de vegades, deixa molt a desitjar. A més a més, trobo que hi ha una qüestió de la qual es parla poc i que és la gran quantitat de residus de paper que es generen.

"No tota la premsa gratuïta és igual"

Empar Escayola i Vergara
Institut Municipal d'Educació

Pot afavorir que més persones s'afegionin a llegir la premsa, i és agradable que te la donin al sortir de casa. No tota la premsa gratuïta és igual, n'hi ha de més rigorosa i de més sensacionalista. A totes els trobo poca argumentació. Informa, però no te opinió sòlida; s'ha de complementar amb la lectura d'altres diaris. Gràficament és massa "comprimida", plena i barrejada. És gratuïta, però això no garanteix ni imparcialitat ni independència, perquè viu dels seus anunciants i patrocinadors. Un valor afegit és la simpatia dels qui la reparteixen.

"És una premsa que no acostumo a llegir"

Núria Gonzàlez Colom
Institut de Cultura. Serveis Jurídics

Penso que aquest tipus de premsa serveix per fer-te una idea general de les notícies, et dona la informació indispensable per posar-te al dia de l'actualitat. Tot i així, és una premsa que no acostumo a llegir; en ocasions trobo que ratlla el sensacionalisme (uns diaris més que altres) i que la informació no és suficient per poder-te formar una opinió sobre les diverses qüestions. Jo prefereixo escoltar la ràdio mentre vaig amb tren cap a la feina; la trobo molt més interessant i completa que la premsa gratuïta.

"És una forma correcta d'apropar informació"

Beatriu Julve
Districte de l'Eixample

És una forma correcta d'apropar informació general a la societat. Segurament per falta de temps o per motius econòmics, molta de la gent que actualment accedeix a aquesta premsa restaria desinformada. Cada matí agafo els Ferrocarrils de la Generalitat per anar a la feina, i em complau veure que gent de totes les edats i condicions ocupa el seu temps informant-se. De totes maneres, aquest tipus de premsa s'ha de permetre de forma controlada, respectant el dret a la competència i sense envair l'espai públic.

"Molt adient per a qui no té temps virtual per llegir les publicacions denses"

Amadeu Saura i Borbón
Districte de Nou Barris

És una informació gratis molt adient per a persones que no tenen temps virtual per llegir les publicacions tan denses dels diaris. És molt fàcil que en pocs minuts t'assabentis de les notícies més importants que han passat. Hi ha moltes persones que, pel seu horari de treball, dia i nit, no poden gaudir de les notícies dels canals de televisió ni sentir-les per la ràdio. Crec que has d'estar informat de tots els esdeveniments al més aviat possible.

RH+

Fem una nova aposta per l'aplicatiu de tràmits de personal: el concurs sense papers.

Després de quatre anys de funcionament de l'aplicatiu de tràmits, és un bon moment per avaluar l'assoliment dels objectius que es plantejaven, així com situar quines són les perspectives de futur del projecte.

El projecte de Tràmits de Personal neix l'any 2001 quan des de la Gerència de Serveis Generals s'encarrega a la Direcció de Recursos Humans l'estudi d'un projecte que aconseguís que les peticions que es generen en temes de personal puguin fer-se a través de la Intranet municipal.

Aquest projecte es troba emmarcat dins del Pla d'Innovació Municipal amb l'objectiu de transmetre arreu de l'entorn municipal la necessitat de ser més efectius i més eficients desenvolupant noves idees que permetin assolir aquesta fita.

Els objectius de Tràmits de Personal que es varen definir eren els següents: simplificar els processos de treball:

- eficiència i eficàcia.
- reduir del temps de resposta i volum del paper a gestionar.
- unificar criteris en temes de personal.
- facilitar informació de la situació de la petició.
- disposar d'accés a dades històriques.
- automatitzar part de les feines dels departaments de personal.
- implantar un sistema plenament integrat amb la intranet municipal i les bases de dades de personal.

Com a resultat, els treballadors i treballadores de l'Ajuntament poden accedir a una informació clara i uniforme sobre la tramitació dels temes de personal, facilitant i agilitant la seva tramitació gràcies a la automatització del procés.

L'accés a aquest aplicatiu es fa a través de la intranet municipal, donant la possibilitat de tramitar peticions de formació, vacances, permisos i incidències, prestacions, canvi de jornada, etc...

Actualment uns **3.500** treballadors de Sectors i Districtes accedeixen al servei de Tràmits de Personal. En aquests moments, s'està treballant per tal d'estendre el servei al personal dels diferents Instituts Municipals.

El projecte ha aconseguit unificar criteris en matèria de personal i reduir a la vegada el temps de resposta dels diferents tràmits: El responsable immediat del peticionari rep la sol·licitud moments després del seu enviament. Seguint la cadena d'autoritzacions pot arribar fins l'últim pas d'autorització en pocs minuts.

També s'ha reduït el volum de paper a gestionar que –conseqüentment– ha comportat una important descongestió dels departaments de personal. A més a més, el disseny de tràmits on line ha permès abordar una simplificació dels processos de cadascun dels tràmits a la vegada que ofereix una informació uniforme i immediata als usuaris de on es troba i en quin és l'estat de la seva petició. Es tracta d'una aplicació flexible i adaptable a nous tipus d'incidències. Des de la perspectiva de la gestió dels recursos humans, el nou sistema significa un element important de suport ja que permet obtenir automàticament estadístiques dels tràmits realitzats tant des de la perspectiva organitzativa com de la temporal.

Com a mostra de la magnitud de les dades que estem parlant, des de l'inici de la seva implementació s'han realitzat prop de **111.000** tràmits. Només l'any 2005, és van gestionar més de **42.000** tràmits. La previsió per l'any 2006 amb la implantació de nous tràmits relacionats amb permisos incrementarà considerablement aquesta dada.

A més a més de la tramitació on line dels permisos, properament s'implantarà la possibilitat de demanar la participació en processos de concurs intern per la selecció de llocs de treball, evitant d'aquesta manera desplaçaments innecessaris i la presentació de documentació a l'inici del procés, amb la consegüent millora en els terminis d'execució dels mateixos.

